

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2510/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данило Пашалић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД из ..., чији је пуномоћник Решат Чакара, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3284/18 од 04.04.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3284/18 од 04.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3284/18 од 04.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 238/17 од 09.07.2018. године, у првом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати минималну зараду за период од 01.10.2014. до 31.10.2017. године, у појединачно означеним месечним износима, са законском затезном каматом на начин ближе одређен овим ставом изреке. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3284/18 од 04.04.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а предложио је да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у овој

врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је утврдио да је побијана одлука у складу са правним схватањима и праксом ревизијског суда.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је дана 07.11.2017. године поднео тужбу ради исплате, а вредност предмета спора побијаног дела износи 812.072,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, а вредност побијаног дела не прелази износ од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић